

tragtning, at naar man ikke kan faa andet, saa bør man tage det, man kan faa, selv om man er tilbøjelig til af andre udenfor liggende Grunde ligesom det ærede konservative Folkeparti at ønske Toldforanstaltninger. Naar man ikke kan faa saadanne, saa er det dog vist for Erhvervslivet forsvarligt at indgaa i virkelige reelle Forhandlinger om Foranstaltninger, der kan faas paa det her angivne Grundlag.

Jeg skal derfor, idet jeg fremdeles ikke har i Sinde at opgive Troen paa, at det skulde være muligt at gennemføre, ikke blot her i Folketinget, men ogsaa i det andet høje Ting, Foranstaltninger i Overensstemmelse med, hvad Vælgerne den 11. April har givet deres Tilslutning, udtale min Villie til, saadan som ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode forudsatte det, paa alle Punkter at deltage i Forhandlinger om Forbedringer paa en imødekommende Maade, saaledes at der kan skabes den størst mulige Samstemning om Forslagene. Men Betingelsen maa jo unægtelig være, at der virkelig ogsaa aabnes Vej for at gennemføre noget til Støtte for de Opgaver, som Valutacentralen og deslige ikke alene er i Stand til at løse. Der er i de Kredse, hvor man i første Linie beskæftiger sig med Valutaproblemet, megen Glæde over, at det er lykkedes ved Valutacentralen og ved, hvad der i øvrigt er sket, at komme til den Tilstand, der nu har bestaaet i nogle Uger med Hensyn til Valutaen, men der er absolut ingen som helst Sikkerhed for, at denne Tilstand vil kunne opretholdes. Der næres i disse førende Kredse paa Valutaomraadet Haab om, at Rigsdagen nu vil understøtte og underbygge Valutacentralens Arbejde ved andre Foranstaltninger, og hvis det ikke sker, vil det være en Skuffelse for disse Kredse, foruden at det vil være i afgjort Strid med, hvad der ventes ude i den almindelige Befolkning.

Trier: Det undrede mig i Gaar, at det ærede Medlem Hr. Rode, efter at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saa skarpt havde pointeret, at Venstre vilde handle ud fra Venstrelinier, vilde handle ud fra Venstres Program, fandt Anledning til at spørge: Ja, men hvad med Landstinget? Jeg staar og har altid staaet saa langt fra Venstre, at jeg ikke ved nøjagtigt, hvad der hører med til Venstrelinier og Venstreprogram, men jeg synes, det er naturligt at faa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Rode stillede, lidt skarpere formuleret, og jeg vil da gerne stille det Spørgs-

maal til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, om han ikke fastholder den gamle Venstrelinie, som udtrykkes i: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget. Det vil betyde saare meget at faa et klart og tydeligt Svar paa dette Spørgsmaal. Det vil vise, om Venstre har den Respekt for Valgdagen, som Venstre altid har sagt, at de havde, eller om Venstre nu vil forlade det Etikammersystem, som den forrige Regering har været saa lykkelig at have, og gaa over til Tokammerssystemet, hvor det andet Kammer ikke alene skal være reviderende, ikke alene skal rette Trykfejl, men ogsaa direkte skal træde op imod Valgdagens Udtalelse. Det Spørgsmaals Besvarelse vil muligvis ogsaa kunne blive afgørende for, om det ærede Medlem Hr. N. Neergaard kan faa Held til at bevare det nuværende Ministerium „ikke for kort“, som han udtalte sig. Det vil være meget afgørende for Socialdemokratiet og Regeringen, om Landstinget kun vil gribe ind mod Folketinget i de Tilfælde, hvor de er klare over, at det drejer sig om et Spørgsmaal, der ikke før har været forelagt Vælgerne, og sige: Her ønsker vi at fremtvinge en Folketingsopløsning, idet vi finder det rimeligt at forelægge Spørgsmaalet for Vælgerne, eller om de ved hver enkelt Lejlighed vil lægge sig imod Vælgernes Villie.

Til det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Forsøg paa at forsvare den Valutapolitik, der er ført i de forløbne fire Aar, skal jeg intet sige. Denne Valutapolitik har været for Landets Højesteret, Vælgerne, de har dømt, og efter den Dom har vi andre ikke noget at sige. Alle vedkommende har sig efter Vælgernes Dom at rette. Den Valutapolitik, der er ført i de forløbne 4 Aar, er dømt.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om den Uro, der havde været tidligere om Valutaspørgsmaalet, men er der noget her i Landet, der har virket skadeligt paa Valutaen, tror jeg, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vil indrømme, at det har været Landmandsbank-Sagen, fra første Gang dette Spørgsmaal kom frem og til den sidste af de tre Rekonstruktioner, der har været foretaget, og er der noget, den foregaaende Regering har Ansvaret for, er det det, at den første Rekonstruktion ikke ogsaa blev den sidste. Den Uro, der fulgte fra den første Rekonstruktion til den sidste, har udenlukkende den daværende Regering Ansvaret for; jeg tror ikke, Oppositionen skal beskyldes for at have skabt Uro om Valutaen.